

Aneu i anuncieu l'evangeli

Francesc Conesa, bisbe de Solsona

Benvolguts diocesans:

Comencem el nou curs pastoral de la diòcesi i durant aquest any he pensat escriure algunes gloses reflexionant sobre què significa evangelitzar, que, com sabem, és la missió de l'Església.

El punt de partença de la nostra reflexió són les paraules de Jesús als seus deixebles, recollides en l'evangeli de sant Marc: «Aneu per tot el món i anuncieu la bona nova de l'evangeli a tota la creació» (Mc 16,15). Aquest mandat de proclamar la bona notícia ens compromet avui també a nosaltres, que ens considerem deixebles de Jesús. Per a l'Església no hi ha tasca més important ni més urgent que anunciar la Bona Nova de Jesús. Amb raó va dir sant Pau VI que «l'Església existeix per a evangelitzar» (*Evangelii Nuntiandi* 14). El papa Francesc, per part seva, ens ha demanat una transformació missionera de l'Església, de manera que tot es posi al servei de l'evangelització (cf. *Evangelii gaudium* 27).

Proclamar Jesucrist ha de ser una prioritat per a cadascuna de les persones que formem l'Església. No sols per als sacerdots, sinó també per als religiosos i els laics. Les paraules de Pau, «ai de mi si no anunciés l'evangeli!» (1Co 9, 16), valen per a cadascun de nosaltres. Ha arribat el temps que tots ens comprometem amb seriositat a la missió de viure l'evangeli i anunciar-lo.

Tinc la impressió que força cops els cristians ens entretenim fent moltes coses i deixem en segon pla la proclamació de l'evangeli. Hi ha moltes coses bones que ocupen la vida de l'Església, però no hi ha res més urgent que anunciar Jesucrist. Diu sant Pau que la fe depèn de l'anunci (cf. Rm 10,17). A través de la nostra paraula, es pot produir la conversió del cor, que fa possible la trobada entre l'home i Déu.

Si de veritat l'anunci és prioritari, aleshores tota la nostra vida estarà al servei de la predicació de l'evangeli. Aquest ha de ser també el criteri per a destriar allò que és important en la vida de les parròquies o d'una comunitat cristiana. Qualsevol acció de l'Església s'ha de sotmetre a aquesta pregunta: «Serveix per a evangelitzar? Ajuda a acostar els homes (els joves, els nens, els matrimonis, etc.) a Crist?» Aquest és el criteri que el papa Francesc estableix en *Evangelii gaudium*, quan demana que les nostres comunitats siguin més missioneres i «que la pastoral ordinària en totes les seves instàncies sigui més expansiva i oberta, que col·loqui els agents pastorals en constant actitud de sortida i afavoreixi així la resposta positiva de tots aquells a qui Jesús convoca a la seva amistat» (núm. 27).

Crec que les nostres comunitats necessiten un canvi de mentalitat, per a deixar de mirar-se a si mateixes i començar a pensar com podem acostar-nos a tantes persones que s'han allunyat de la fe, als qui viuen en la indiferència i també als qui, tot i ser integrats en l'Església, viuen rutinàriament la seva fe. Necessitem també valentia per a revisar les accions que realitzem, els grups, les nostres estructures i les nostres institucions i preguntar-nos amb sinceritat si tenen com a prioritat l'anunci de l'Evangeli. Que el Senyor ens guï i enforteixi per a ser fidels a l'apassionant missió que ha posat a les nostres mans.

